

ENCOUNTERS

Otevři nebeské portály

Michal Vadlejch

Encounters

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Michal Vadlejch

Encounters – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

● ■ pointa

ENCOUNTERS

Otevři nebeské portály

Michal Vadlejch

Text © Michal Vadlejš

Ilustrace na obálce © Katy Barsch (info.katybart@gmail.com)

ISBN tištěné verze 978-80-7691-574-9

ISBN e-knihy 978-80-7691-816-0 (1. zveřejnění, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7691-817-7 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7691-811-5 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

*Potom jsem se podíval, a hle, v nebi se otevřely dveře.
Vtom ke mně jako polnice zazněl ten hlas, který jsem slyšel předtím:
„Vystup sem a ukážu ti, co se musí stát potom.“
Zj 4,1 (B21)*

Věnování

*Tuto knihu věnuji své dceři Jasmine Halley Vadlejchové.
Ať jako dcera nebeského Otce snadno přijmeš duchovní dědictví
a k tomu všechna vítězství všech, kteří šli před tebou.
Ať je to pro tebe startovní čarou.*

*Dále ji věnuji všem Čechům a Slovákům,
kteří touží po větších projevech Boží přítomnosti
ve své zemi.*

Doporučení

Držíš v rukou krásnou knihu, která odhaluje hlubiny Božího Otcovského srdce a zároveň vede do vztahu s Ním a přináší svobodu a plnost, pro kterou jsme byli všichni stvořeni. Každodenní živá a nadpřirozená setkání s nebeským Otcem jsou normou Božího království, kterou může zažít každý z nás.

*David Bukáček (hlavní vedoucí chval a jeden ze starších
ve sboru Křesťanského společenství Praha)*

Kolem nás se vše mění. Dramaticky.
Církev potřebuje nové aktuální příběhy. Novou naději. Tato kniha přináší obojí!

Vít Dan Kolinger (pastor)

Skvělé, jsem tak vděčný za svěží vánek, který k nám proudí od Taťky otevřenými nebeskými portály v knize Encounters. Knize o Božím navštívení v životě odvážného mladého muže. Cesta je volná tam, kde Boží Otcovské srdce miluje každého z nás. Michal mluví o nových zkušenostech, které zažil daleko od domova, aby se mu Bůh stal domovem. Sirotkovo srdce se ale bojí nových věcí. Michal mluví upřímně o svém přerodu z ustrašeného sirotka v odvážného syna a je skvělým vypravěčem. Z jeho slov vnímám Boží vnuknutí a moudrost. Děkuji Bohu, že je zde nádherná inspirace i pro další vyprahlé a toužící lidi, kterých kolem nás žije spousta. Věřím tomu, že se budou díky tomuto povzbuzení otevírat Boží dveře lidem v naší zemi uprostřed Evropy. Doufám, že tato kniha

zasáhne i srdce mnoha mladých lidí. Nechte se povzbudit a ochutnejte, jak dobrý je Bůh Otec.

Radomír Palacký (Mládež pro Krista a Otcovo srdce v ČR)

Kniha, kterou držíte v ruce, je svým způsobem trochu neobvyklá. Už jen zkušenost, kterou její autor posledních několik let prochází, je v našem prostředí spíš netypická, přesto má sílu vtáhnout nás do svého životního příběhu hned od začátku. Měla jsem to privilegium číst rukopis mezi prvními, vyslovit k textu svoje poznámky a postřehy a musím říct, že jsem se často přistihla při nevěřicné myšlence, jestli toto napsal opravdu ten Majk, kterého znám. Ta proměna mě zasáhla možná víc, než jsem si byla ochotná připustit. Je to hodně odvážné a hutné, ne se vším se vám podaří souhlasit a porozumět tomu, ale je to úžasná osobní autentická zkušenost předávaná s velkou dávkou víry a přesvědčivosti... V některých chvílích až strhující popis vlastní proměny a reakcí na velmi osobní, a přesto tak obecná zjevení, která mají moc, pokud jim to dovolíme, nás dostat na úplně jinou a dříve nepředstavitelnou úroveň víry, která promění náš pohled na všechny aspekty našeho života tady na zemi.

Pokud máte odvahu, nechte se inspirovat jeho příběhem, který je sice jedinečný, ale přesto tak „obvyklý“, protože náš nebeský Otec nedělá rozdíly mezi svými dětmi a pro každého z nás má už tady na zemi připraveno mnohem víc, než si dokážeme představit. Tato kniha nám může být pomocí a inspirací znovu se zahledět do očí našeho Boha, který je zároveň naším Otcem. On nás miluje nekonečnou, obrovskou a přímo na tělo každého z nás šitou Láskou, která má moc proměnit vše. Vyjděme mu naproti!

Radka Novotná

(vedoucí chval, International House of Prayer Prague)

Obsah

Předmluva.....	12
Úvod.....	14
1. Nádech.....	16
2. Nadpřirozená navštívení.....	28
3. Je ti blízko	39
4. Proměněná identita – klíč k opravdovému vztahu.....	52
5. Mysl – lampa pro detekci portálu	72
6. Průlom, portál se otevírá.....	83
7. Odhalení přístupových cest k Jeho přítomnosti ve shromáždění...103	
8. Navštívení všude kolem nás.....	119
Apendix A: Duch svatý.....	124
Apendix B: Evangelium Božího království	128

PŘEDMLUVA

Co je to portál? To je otázka, kterou si asi mnozí z vás položili, když viděli název knihy. Jsem si vědom toho, že to není úplně běžně používané slovo. Jeho použitím chci ve čtenáři vyvolat představu jakési vstupní brány, která propojuje zemi s nebem. Celá tato kniha se věnuje vyvolání různých představ nebeské reality. Portál může být něco jako nebeské okno, které lze otevřít a ze kterého poté začne proudit nebeská atmosféra. Pro mě je portál pouze pomůckou, která mi pomohla uvolnit se, nebýt moc vážný a nesnažit se nějak si zasloužit nebo vybojovat jakékoliv setkání s nebeským Otcem, protože nebe už je otevřené. Mohl bych i říct, že tato kniha vůbec není o portálech, spíše o setkáních a zakoušení přítomnosti nebeského Otce a všeho, co pro nás má nebe připraveno.

Co je to encounter? Anglické slovo encounter má široký význam. Právě kvůli širokému použití tohoto slova jsem ho v názvu použil, abych podnítl tvoji představivost.

Český překlad se snaží toto slovo vysvětlit, ale ne vždy se češtině podaří vyjádřit přesný význam. Překlad zní setkání se nebo střetnutí se. V širším významu *setkání spojené se zakoušením a poznáním osoby, s kterou se setkávám, což může vést ke zjevení, odhalení a pochopení skrytého*.

Lépe bych to ještě vysvětlil jako spojení určité informace nebo znalosti se srdcem. Neznamená to pouze něco přecíst, třeba i každý den, ale zažít čtenou pravdu. Například Adam se procházel s Otcem v Edenu, Mojžíš měl *encounter* s hořícím keřem apod. To, co zažiješ, bude jedinečné.

Co je to průlom? Slovo, kterému je důležité dobře porozumět, protože hraje v knize klíčovou roli. Za průlom(y) jsem někdy dlouho bojoval, někdy průlom přišel po krátké době úsilí a v některých instancích jsem jej potřeboval *pouze* přijmout. Nejčastěji

se slovo průlom používá v souvislosti s nějakou oblastí, ve které se můžeme cítit zaseknutí, nebo je ta oblast neprůchodná, a to navzdory našim pokusům se jí protlačit. Cítíme se poražení až do doby, kdy nakonec danou oblast prolomíme a začneme stát na druhé straně, tentokrát vítězího tábora. Takovou oblastí může být třeba žití v chudobě a přesvědčení o její správnosti, smýšlení duchovního sirotka, žití ve strachu z něčeho nebo třeba zaseknutí se na jedné pracovní pozici bez povýšení. Když přestanu zakoušet únavné porovnávání se s druhými a začnu se sám se sebou cítit skvěle, zažiju průlom. Když po několika letech práce na stejné pozici a několika modlitbách vlastních i modlitbách přátel pořád nevidím průlom, ale najednou v setkání se s Otcem zažiju Jeho dotek, který pro mě změní to, jak na sebe pohlížím nebo jak na mě pohlíží On, zažiju proměnu, která se projeví i navenek, a to mi přinese nenadálou přízeň šéfa, kterého najednou napadne využít mých dovedností na lepší pracovní pozici, zažiju průlom, který jsem vlastními silami nemohl získat.

Největším průlomem bylo zmrtvýchvstání Toho Pomazaného, které zlomilo okovy hříchů, smrti a uvedlo nás spolu s ním do věčného vítězství. Díky tomuto průlomu můžeme třeba otevřít duchovní portály, plné radosti a Jeho blízkosti. Je to průlom nejaktuálnější, a sice, že nebe je už otevřené a my máme přístup!

Pro koho je tato kniha určená? Knihu jsem psal pro všechny duchovně hladové lidi a pro ty, kteří chtějí toto téma poprvé prozkoumat. Své čtenáře nechci definovat náboženstvím ani úrovní spirituality, ale spíše tím, zda touží být pevní a sebevědomí ve své identitě, žít v radosti a svobodě nebo získat duchovní poznání.

ÚVOD

Najít portál do nebe

Téma nadpřirozených navštívení (*encounters*) se postupně demystifikuje a na mnoha místech proniklo do základů vyučování duchovního způsobu žití. Přesto se často stává, že se v srdcích mnoha upřímných a hladových věřících setká s pocity neadekvátnosti a s myšlenkami, které určují limit toho, kolik navštívení mohou pravidelně prožívat nebo jestli si je vůbec zaslouží. Vlastní zkušenost často zafungovala jako základní kámen pro vybudování těchto zdí, a kde byla víra, tam se dostavil pocit nedostupnosti („*Jak by to Otec mohl pro mě udělat?*“) a víra, že navštívení Otec umožní jen těm, kteří se dostatečně snaží a pokořují, modlí a posílají nebo jsou jinak vyvolení. Navíc se domníváme, že nadpřirozeno bylo určené hlavně pro ranou církev a apoštoly, kteří vykonali, co měli, a nyní už Otec zastavil příliv nebe na zem.

Je ale možné, aby Otec ještě pořád oslavoval nejmladšího syna, který se po letech svévolného žití vrátil domů? (Lk 15, 22–24) Plyne ještě dnes nějaká radost z toho, že jsme díky nadpřirozené výměně naší duchovní smrti za smrt a nové nadechnutí Toho Pomazaného zcela nové bytosti? Je možné, že přístup do nebeské dimenze, do sféry nebeských bytostí, andělů a Vládce všeho stvoření, který má přetékající nádoby života, radosti a poznání, se díky činu jednoho muže otevřel, a ještě dnes se díky tomu můžeme ocitnout právě tam, kde je tvář usměvavého Otce? Nazval nás svými syny a dcerami. Jako pro takové jsou pro nás Jeho pravidelná navštívení určující, a to pro naši vlastní identitu i pro identitu církve. Jsou to údery našeho srdce vypovídající o zdraví a síle našeho života. Kdy jsi naposledy zakusil úder, který by rozhýbal tvůj duchovní přijímač? Možná je čas na nové

navštívení. On přichází, aby v nás rozproudil život, a to život v hojnosti.

Každý den se kolem nás nacházejí nevyužité nebeské portály, které když otevřeme, vychrtnou na nás proud nadpřirozené energie. Může naše víra něco takového zpřístupnit? Co bylo neuchopitelné pro generace před námi, se nyní, po rozplynutí husté mlhy, která nám zastřela mysl, plošně uvolňuje a lži tvořící mlhu opadávají. Mlha se rozplývá a spousta z nás našla stezku, vedoucí přes některý nebeský portál do Boží přítomnosti. Někdo má tuto stezku prochozenou a další zase teprve zjišťují, že přístup je doopravdy volný.

Nejmocnější muž té doby, král David, učil: „Vstupte do jeho bran s díkůvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem!“

*Pravdou je, že mezi námi a zkušněním Jeho
nadpřirozené přítomnosti žádná překážka není,
dokud neuvěříme, že tam nějaká je.*

Léta jsem tápal ve víře nedostatečnosti, v duchovní práci měřené výkonem, v tabulkách zákonů a oceánské vzdálenosti od mého dědictví jako syna. Navštívení Nebeského Otce prolomilo všechny tyto nesmysly a změnilo můj život napořád. Moment v Jeho přítomnosti dokáže proměnit každou situaci, bolest, otupělost, pasivitu, negativitu, každý život. Cesta za takovým momentem se tedy pokaždé vyplatí. To, co hledáš, je osoba Toho Pomazaného. Nebeská brána vypadá úžasně a můžeme strávit roky prozkoumáváním Jeho nádvoří, ale největší poklad nás čeká po seznámení se s Tím, který je hlavním záměrem těchto prostor. Nezůstaň stát opodál, nýbrž vstup skrze nebeské portály do Jeho přítomnosti. Párty teprve začala.

NÁDECH

*Charakter a moc. Přirozená touha po nadpřirozenu
je zdravá a povolání pulzující v našich žilách nás žene
do těchto hlubin, předtím ale, než začneme bořit
hradby a hýbat horami, jsme povoláni objevit svoji
identitu a plně v ní žít.*

Ležel jsem na prohýbajícím se prkně, které sloužilo jako jakýsi můstek překlenující vyschlou dolinu. Nikde ani stopa po vodě či zeleni. Jedinou známkou života byl šustící keř hned vedle mě, ve kterém si našlo místo pár ptáčků. Prkno, které jsem si vybral, mi poskytovalo kratičkou úlevu od zažloutlých kusů trávy všude kolem, nemilosrdně se na mě lepících při každém kroku dolů ze svahu. Nadechnul jsem se štiplavého a poněkud vyprahlého vzduchu s pachutí kouře, který, jak jsem se domníval, bude tady v dolině alespoň o něco řidší, a ještě jednou jsem se podíval dokola, zda nějakým zázrakem nezahlednu zeleň. Výhledem mi byly další schnoucí keře, stromy žadonící o kapku vody a zažloutlé husté nebe, přes které jsem v dálce matně rozeznal slunce, a to spíše díky zdroji sálajícího tepla než díky o něco protáhlejšímu žluto-oranžovému oválu prostírajícímu se na obloze. V hlavě se mi mihla myšlenka, zda by boj slunce s kouřovými mraky neměl přinést spíše méně než více vedra, ale dál jsem to nerozvíjel. Byl konec srpna a začátek mého dosud nejlepšího roku v životě, ten rok ale začal odražením ode dna.

V hlavě jsem si přehrával film událostí, které vedly k mé současné situaci. Stěží jsem dokázal uvěřit tomu, že jsem po letech snění a příprav nakonec dokázal přijet do Reddingu v Kalifornii,

kde jsem měl začít svůj první rok na Bethel School of Supernatural Ministry (na škole nadpřirozené služby církve Bethel), a zároveň jsem vzpomínal na slova, kterými se se mnou můj kamarád Viktor loučil: „Nevzdávej to tam, i když budeš cítit, že bys odtamtud chtěl odejít. Vydrž to, i když se budeš cítit úplně sám.“

Jelikož jsem tehdy na jeho slova nereagoval a nyní jsem se cítil přesně tak, jak popisoval, měl jsem pocit, že si zaslouží alespoň nějakou pozdní reakci. Jeho slova jako by se mi zapichovala do očí, čekající na odezvu. Tvář mého kamaráda spolu s pomyslým otazníkem se začaly zvětšovat.

„Fajn, ale jak bych se takhle mohl cítit hned po prvním týdnu!“ zavrtěl jsem hlavou a pokusil jsem se důkladně přeškrtnat každé písmeno visící ve vzduchu.

Možná mi ale v tom momentě vzpomínka právě na Viktora (z latinského *victor* = *vítězství*) měla jeho jménem prorokovat vítězství, které mé období skýtalo, musel jsem ho ale nejprve najít.

„Co tu vůbec dělám?“ Připadalo mi, že jsem všem jen pro smích. „Kde je to tvoje nadpřirozeno, podívej se na sebe, vždyť jsi troška,“ vysmíval se mi zas ďábel, „za čím se to honíš?“ Hlavou se mi prohnaly obrazy rodiny, přátel a i těch pár lidí, kteří se rozhodli jít stejnou cestou. A ďábel mi vnuknul poslední myšlenku: „V porovnání s nimi jsi úplně mimo.“

Zasténal jsem a pokusil se najít nějakou polohu, ve které bych se na prkně mohl posadit. Na nohách jsem pocítil škrábající kusy trávy, prodirající se i nesmyslně tlustými kotníkovými ponožkami, které jsem koupil při své první návštěvě ve Walmartu. Na zádech jsem cítil stékající pot, který se nestačil vsáknout do podobné škrábajícího trička, taky z Walmartu.

Údolí kousek od domu bylo toho dne cílem mé procházky, při které bych mohl načerpat novou sílu a energii a ukojit tak svůj hlad po přírodě. Po chvíli rozjímání mi ale začalo připadat ještě více bez života než na první pohled. Hlavou mi probíhaly

první dva verše knihy Genesis¹. *Prázdnota* tohoto místa se doslova vznáší nad *hlubinou*, pomyslel jsem si a ušklíbl se. Začal jsem odevzdaně plánovat návrat, když i moji poslední naději na (Jeho) nadpřirozený dotek zničil pocit, který předčil vše předtím. „On musí být mým životem znechucen a zklamán, uvnitř vím, že je se mnou něco jednoznačně špatně, a proto už i Bůh sám se ode mě vzdálil.“

Vzpomínky

Bylo to zhruba před rokem, co jsme s Viktorem začali pořádat experimentální večery, kde jediné, co jsme měli, byla kytara s rozviklanými strunami a touha po tom zakusit něco více, než co obyčejný život nabízí. Chtěli jsme pohnout horami v naší zemi, zatímco hory v našich srdcích zůstávaly skryté. Čas ale odhalil, že jsou mnohem větší.

Náš hlad po něčem opravdovém přilákal další, kteří sdíleli podobnou touhu, aniž bychom o to nějak usilovali. Zanedlouho jsme měli v našem bytě plno.² Tak jsme se začali u mě v bytě, který se nacházel vedle buddhistického centra, tedy vedle činžáku plného buddhistů, pravidelně scházet.

Člověk by řekl, že v takovém prostředí pocítí mnoho duchovního rozptýlení, ale jakmile jsme přivítali posledního návštěvníka a začali hrát na kytaru, místnost se naplnila atmosférou nebe.

1 Gen 1, 1–2 „Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. Země pak byla pustá a prázdná, nadpropastí byla tma a nad vodami (nebo hlubinou) se vznášel Boží Duch.“

2 Když se rozhodneš jít za tím, pro co jsi doopravdy stvořen a povolán, nebudeš se muset strachovat o to, jestli budeš mít dostatek lidí nebo zdrojů. Principem Božího království je, že On ti toto vše obstará (Mat 6,33) a místa v pomyslném autobusu se zaplní lidmi, kteří uvidí, že to, co neseš, je autentické a má to potenciál přinést změnu v jejich životech a životech dalších.

Majíce čisté srdce a odvahu experimentovat, začali jsme brzo zakoušet všelijaké manifestace nebeské reality. Jediné, co jsme chtěli, bylo setkat se s Jeho tváří, být proměněni a vidět proměnu našeho okolí. Brzy jsme ale s Viktorem začali zakoušet, že On je moc velký na to, aby se vešel do naší představy o tom, Kým je. Byli jsme opakovaně usvědčováni z našeho smýšlení a nevěděli jsme, jak s tím naložit.

Ztrácel jsem se v identitě sirotka. Služba vedoucího byla mým člunem a palivem byl můj výkon, který umožňoval plavbu a přežití. Čím více jsem sloužil a čím více jsem byl ve shonu, tím více jsem se cítil, jako bych stačil. Tehdy jsem měl pocit, že Bůh ve mně nachází zalíbení. Při boji s pocity nedostatečnosti jsem se prodíral trním neuzdravené identity vztahu syna s pozemským otcem.

Můj vztah s tátou se v letech puberty soustředil především na práci. Potvrzení, že na to mám, jsem si musel zasloužit prací. Také další emoce jako spokojenost a chválu nebo i nespokojenost a pasivní agresivitu, tedy odepření náklonnosti nebo poukázání na mé nedostatky. Slova jako „máš obě ruce levé“, „nikdy se to nenaučíš dobře“, „neumíš to“, „radši přestaň“, to vše komunikovalo v podstatě jedno a totéž – nejsi dost dobrý, jsi zklamáním. A tak jsem se i přes jeho dobré úmysly mě vychovat a naučit mě dovednostem naučil principu, že pro lásku musím makat. Pro to, abych byl oblíbeným dítětem, potřebuji odvádět dokonalou práci, chyby se netolerují a stud za chyby si s sebou musím nosit, dokud mě hanba buď nezavalí, nebo dokud ji čas a paměť neodnesou. Tehdy jsem se cítil, jako by táta všechna moje selhání nikdy neměl zapomenout. Naštěstí pro mě nebylo tak těžké celý tento vnitřní proces přesunout jak do vztahu s nebeským Otcem, tak do služby. Výkon a služba potvrzovaly moji identitu.

Na naše probuzenecká setkání přicházeli lidé s pomyslně prázdnými nádobami a odcházeli s plnými. Problém nastal, když jsme s Viktorem začali věřit tomu, že je naší úlohou tyto nádoby naplnit, a co víc, že neděláme pro Boha dost, abychom s ním

mohli počítat na dalším setkání. Tyto momenty jsem vnímal jako údery kladivem. Vnímal jsem to jako spravedlivé usvědčení (například že mi chybí dostatek denní posvěcenosti), ale bylo to jen odsouzení pod rouškou náboženství. Bylo to jako zákon, který přidával záporné body na můj karmický seznam dobrého a špatného chování. Když už jsem měl seznam dostatečně plný a věděl jsem, co bych měl každý den dělat, stavba se začala hroutit a já začal hledat únikový východ, kde bych mohl prožít pocity nehoodnosti. Stalo-li se, že jsem týden před začátkem setkání nenaplnil dostatečně svůj seznam, tlak, který to způsobilo, jsem se snažil přeměnit v ještě větší úsilí zapůsobit během večera na Boha.

Čím nejistější jsem se cítil ve vztahu s Bohem, tím více jsem začal soupeřit o svůj image, moc a postavení. V ostatních vedoucích jsem viděl hrozbu, pokud jsem je vnitřně neporazil seznamem svých skutků. Jestliže jsem ten týden nestrávil dost času modlitbou nebo jsem neprožil nějaké duchovní navštívení, měl jsem pocit, že jsem u Boha klesl nebo že na to nejsem stavěný. Poslouchal jsem Todda Whitea a další zahraniční kazatele a měl jsem pocit, že je se mnou něco špatně, protože nejsem zdaleka tak radikální, a to, co dělám, nemá známky Boží moci.

V průběhu setkání skupinky jsem začal mít střídavé pocity. Stačilo, abych při vedení nezískal dostatečnou odezvu od ostatních, a měl jsem pocit, že je se mnou něco špatně nebo že mě nemají rádi. (Více kapitola 4, Proměněná identita.) Čím dál víc jsem byl o některých kamarádech přesvědčený, že mě nesnáší, aniž bych věděl, proč to tak cítím. Mnohdy přišel moment zamlženého navštívení (viz kapitola 2), kdy se místnost naplnila nadpřirozenou energií a pocity odešly. Tehdy jsem věřil, že jsem milován takový, jaký jsem, spolu s pocity svobody a radosti, které se poté během týdne vytratily, respektive jsem je nahradil systémem skutků a začal jsem zase makat, abych si vysloužil Otcův souhlas. Danny Silk měl na toto téma jednoduché zjevení: Sirotci pracují pro lásku, zatímco synové ze zjevené lásky.

Sirotcí neustále soupeří o postavení. Mají vnitřně nenaplněnou touhu po důležitosti a významnosti. Hledají, jak získat přízeň u vlivných vedoucích, ale jen proto, aby potvrdili svoji hodnotu, anebo mohli konkurovat dalším vedoucím, se kterými neustále soupeří. Je pro ně přirozené lidi soudit a vidět je jako nedostačující, protože sami žijí podle seznamu pravidel, která s důsledností chtějí naplnit, a sami sebe potom na základě nich odsuzují. Sirotcí se neumí radovat z úspěchu někoho jiného, protože každý cizí úspěch je pro ně dalším důkazem jejich nedůležitosti, nehodnosti a bezvýznamnosti. Dokáží být velmi výkonní, a pokud budou sloužit, budou kolem sebe budovat hradby skládající se z počtu hodin strávených modlitbami, na ulicích nebo jinou duchovní činností, která má potvrzovat, kým jsou a za koho se prohlašují.

Na druhé straně duchovní synové a dcery vědí, že Otec potvrzuje jejich hodnotu a že je činí šťastným, ať už pro něj něco dělají, nebo ne. Slyší od Otce, že jsou pro něj důležití a jejich samotná existence je významná. Proto nemají potřebu soupeřit a dokážou se obklopit silnými nebo i obdarovanějšími osobami. Vědí, že i když nevidí průlom nebo úspěch v některé oblasti svého života a jejich bratr, vedoucí nebo člověk, který pro to zdánlivě nic moc neudělal, úspěch nebo povýšení zakusí, je to důvod k jejich oslavě a nadšenému „udělal to pro něj, udělá to pro mě!“ a „udělal to tehdy, udělá to znovu!“.

Na začátku tohoto vyprávění jsem zrovna přijel do Reddingu a byl jsem už otrávený životem sirotka. V okrese Shasta, ve kterém se nachází Redding, bylo právě období letních požárů a všechno kolem bylo vyschlé po velmi horkém létě. Dobře to vystihovalo moje vnitřní rozpoložení. Když jsem po pár týdnech školy začal číst knížku *Zkušené Otcova objetí*³, autor knihy Jack čtenáře provázel jednoduchou modlitbou, která zněla asi takto:

3 FROST, Jack. *Experiencing Father's Embrace: Finding Acceptance in the Arms of a Loving God*. Charisma House, 2002. ISBN 9780884198451.

„Otče, ukaž mi, jak můžu přijmout více tvé lásky a dát ji dál lidem kolem sebe.“ V té chvíli pro mě byla druhá část irrelevantní. Říkal jsem si, že tyhle dvě části budou na sobě nejspíše závislé, nicméně jsem nepřestával opakovat „ukaž mi, jak teď mohu přijmout a zakusit více tvé lásky“. Dělal jsem to tak dlouho, než jsem nakonec prorazil mlhu, zakořenil a začal přetékat Otcovou láskou.

Chtěl bych tě teď povzbudit, aby ses nevzdával a šel za tím, co ve svém životě potřebuješ, dokud nebudeš moct naplnit obě části Jackovy modlitby. Jsi stvořen přijímat a nést plnost Otce a nezáleží na tom, jakou cenu za to musíš zaplatit. Musíš dát vše, dokud to nebude tvoje realita.

Cesta za sluncem

Týdny plynuly a já jsem si postupně našel svůj rytmus v tomto úplně novém prostředí. Škola mi pomohla zaměstnat mysl a udržela mě natolik zaneprázdněného, že jsem se navenek jevil jako fungující člověk. Jednou z klíčových změn bylo, že jsem přestal sloužit a mohl jsem jenom přijímat, což jsem zpočátku vůbec netušil jak udělat. Věci směřovaly k lepšímu, začal jsem v mnoha oblastech pozorovat změnu a nečekanou přízeň.

Před několika lety jsem prodal motorku, což byl jeden z prvních kroků víry, které jsem udělal během mé cesty do Bethelu. Prodal jsem ji s nelehkým srdcem, ale vnitřně jsem slyšel Jeho slib, že mi v Americe dá novou. Jednoho rána, po několika hodinách strávených neúspěšným hledáním na internetu, jsem to zabalil a řekl si, že jsem snil až moc, a rozhodl se pořídit si místo motorky kolo. Z úvah mě vytrhl můj spolubydlící. Kouknul na internet a něco našel. Řekl, že mě autem vezme do města, abychom to zkoukli. Po snídani jsem tedy nasedl do jeho auta a navečer už jsem přijížděl na nově pořízené Hondě CX500C, měl vyřízené veškeré papírování a zaplacené nechutné poplatky.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Encounters***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.